

[Udenrigsministeren.]

dog ikke færdigtrykt, men jeg skal foranledige, når det sker, at den da bliver fremlagt i folketingets læseværelse, således at det ærede medlem dér kan få lejlighed til at se den.

Ragnild Andersen: Den højtærede udenrigsminister besværede sig over, at det ikke var noget rigtigt citat, jeg bragte af hr. Spaak. Jeg skal tillade mig at citere den udtalelse, hr. Spaak fremsatte ved den lejlighed, da han nedlagde sit hvervs som præsident for Europarådet, den 11. decembe 1951:

„Jeg kan ikke mere indrømme, at Europaforsamlingen viser klogskab. Hvis vi ikke kan udrette mere end udarbejde kompromistekster for at opnå spinkle flertal, tror jeg, vi er nået til vejs ende med vort eventyr.“

Altså er det rigtigt, som jeg sagde i første omgang, at hr. Spaak udtalte, det var et eventyr, som han anså man måtte være færdig med.

Bøgholm: Jeg hørte den tale af præsident Spaak, som det ærede medlem fru Ragnild Andersen forsøger at bruge på den måde, hvorpå man fra kommunistisk side gerne bruger teksterne, og jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at der var ikke een af os, der hørte talen, som et øjeblik var i tvivl om hr. Spaaks mening, at det, det drejede sig om for hr. Spaak, var, at han forlod sin præsidentstol, *ikke* fordi han mente, at nu måtte „eventyret“ være slut, men fordi han mente, at der skulle arbejdes *stærkere* for at styrke Europarådets stilling.

Jeg skal iøvrigt gøre det ærede medlem opmærksom på, at det ord, som præsident Spaak anvendte, „aventure“, på dansk ikke har helt den samme betydning, som det har på fransk. Det er en af den slags små enkeltheder, som man gør klogt i også at tage med ind i sine betragtninger.

(Kort bemærkning).

Ragnild Andersen: Jeg har ikke udtalt mig om, hvad hr. Spaak har ment eller tænkt eller følt, eller hvad det ærede medlem hr. Bøgholm har ment eller tænkt eller følt i anledning af hr. Spaaks tale. Jeg har citeret ordret, hvad hr. Spaak har udtalt overfor forsamlingen.

(Kort bemærkning).

Bøgholm: Jeg kan for en gangs skyld tilslutte mig det ærede medlem, at der virkelig ikke er tale om, hvad det ærede medlem eller

jeg har ment eller følt eller tænkt. Der er kun tale om en eneste ting, nemlig om hvad præsident Spaak har ment og følt og sagt; det sagde præsidenten tydeligt nok i forsamlingen, og det gentog præsidenten forleden i Bruxelles, hvor han sagde, at nu gjaldt det om en ting: at styrke Europarådet. Det er lige det modsatte af at betragte Europarådet som et eventyr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til undervisningsministeren af Frede Nielsen m. fl. („Hvilke bestræbelser udfoldes der for at fremme modernisering af den danske skole i Sønderjylland?“).

Ordføreren for forespørgerne (Frede Nielsen): Mine medforespørgere og jeg har kun eet sigte med den forespørgsel, vi har rettet til den højtærede undervisningsminister: en saglig drøftelse af problemet i håbet om, at vi her i tinget i enighed kan give udtryk for vort ønske og vor vilje til at støtte den danske skole i Sønderjylland sådan, at dens rimelige behov for en udbygning og modernisering kan fremmes.

Jeg hører til dem, der mener, at man i så vid udstrækning som muligt bør se bort fra Kongeaaskellet. I jo højere grad man er i stand dertil, des bedre. Men på visse områder består der og vil der længe bestå særlige hensyn, som man ikke kan se bort fra. Et sådant særligt hensyn gælder bl. a. skolen.

Det gav sig udtryk deri, at der indtil skolelovens revision af 1950 med hensyn til tilskudssatserne var tale om et særligt tilskud som ekstraordinær støtte til den sønderjyske skole. Ved revisionen i 1950 afløstes dette særlige tilskud af et beløb på 1 mill. kr. årlig i 8 år til støtte af skolens udbygning i tyndt befolkede egne, og hvor særlige forhold gør sig gældende. Hensigten med denne ændring var ikke at ophæve støtten til Sønderjylland, men man ønskede den udvidet til egne navnlig i Vest- og Nordjylland.

Det kan siges — og det indrømmer jeg uden videre —, at meningen med den ændring, udvalget her blev enigt om, ikke fandt tilstrækkeligt klart udtryk i loven, men betænkningen er tydelig nok. Der tales ikke om ophævelse, men om en udvidelse af området. Der blev tilmed givet udtryk for, at